॥ ३९॥ नदोषइत्यत्र शिष्टाचारं प्रमाणयति ॥ यांतीति ॥ मृगयां नानाप्रकारमृगवधयुक्तां कर्तुं राजर्षयोधर्मकोविदायांति ॥४० ॥ प्रतियुध्यन् ॥ अन्येन युद्धं कुर्वन् ॥ मांसादिलोभाभावेपि क्षत्रियस्वाभाव्यात्तव वधोमयाकृतइतरव्याघ्रादितिर्यक्जंतुवत् ॥ तत्र मे नकश्चिन्महान्दोषः ॥ अल्पस्तु प्राणायाममात्रापनेयइतिभावः ॥४१॥ शुभस्यैहिकाभ्युदयस्य राजानः क्षत्रियाः ॥ ४२ ॥ नहिंस्याद्रणव्यतिरेकेणेत्यर्थः ॥ आक्रोशोनिंदा आक्षेपोवमाननं ॥ अप्रियवादः प्रतिकूलवचनं ॥ त्वंतु नतादृशराजेतिभावः ॥ एतेन राज्ञोवधादौ ब्रह्मवधादिदोषइतिसूचितं ॥४३॥४४॥ प्रव्यथितोभगवति मिथ्यादोषोक्त्या प्रव्यथितः ॥नदोषं राघवे दध्यौ तथाध्यानस्यापि पापावहत्वादि

प्रमत्तानप्रमत्तान्वानरामांसाशिनोभृशं॥ विध्यंतिविमुखांश्चापिनचदोषोत्रविद्यते॥३९॥यांतिराजर्षयश्चात्रमृगयांधर्मकोविदाः॥ तस्मात्त्वंनिहतोयुद्धेमयाबाणेनवानर॥ ४०॥ अयुध्यन्प्रतियुध्यन्वायस्माच्छाखामृगोह्यसि॥४१॥ दुर्लभस्यचधर्मस्यजीवितस्य शुभस्यच॥ राजानोवानरश्रेष्ठप्रदातारोनसंशयः॥४२॥ तान्नहिंस्यान्नचाक्रोशेन्नाक्षिपेन्नाप्रियंवदेत्॥देवामानुषरूपेणचरंत्येतेमहीतले॥ ४३॥त्वंतुधर्ममविज्ञायकेवलंरोषमास्थितः॥ विदूषयसिमांधर्मेपितृपैतामहेस्थितं॥ ४४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणवालीप्रव्यथितोभृशं॥ नदोषंराघवेदध्यौधर्मेधिगतनिश्चयः॥ ४५॥ प्रत्युवाचततोरामंप्रांजलिर्वानरेश्वरः॥ यत्त्वमात्थनरश्रेष्ठतत्तथैवनसंशयः॥ ४६॥ प्रतिवक्तुंप्रकृष्टेहिनापकृष्टस्तुशक्नुयात्॥ यदयुक्तंमयापूर्वंप्रमादाद्वाक्यमप्रियं॥ ४७॥ तत्रापिखलुमांदोषंकर्तुंनार्हसि राघव॥ त्वंहिदृष्टार्थतत्त्वज्ञःप्रजानांचहितेरतः॥ ४८॥

तिभावः ॥ यद्वा ध्यानेनापि नाविंदच्छुद्धबुद्धमुक्तस्वभावत्वादितिभावः ॥ धर्मेधिगतनिश्चयः भगवद्वचनादेव धर्मविषये जातनिश्चयः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रकृष्टे प्रकृष्टज्ञानैश्वर्ये अपकृष्टोमादृशइतिशेषः ॥ यत्प्रमादाद्वाक्यमुक्तं तदयुक्तमेव ॥४७ ॥ तत्रापि अज्ञानजापियोक्तावपि दोषंकर्तुं दोषंभावयितुं ॥ तत्रहेतुस्त्वंहीति ॥ दृष्टेनापरोक्षानुभवेनार्थतत्त्वस्य धर्मादितत्त्वस्य ज्ञाता ॥ ४८ ॥